

ת"ד (תל אביב) 8340-04-17 - מדינת ישראל נ' יעקב בוסקילה

ת"ד (תל-אביב-יפו) 8340-04-17 - מדינת ישראל נ' יעקב בוסקילהשלום תל-אביב-יפו

ת"ד (תל-אביב-יפו) 8340-04-17

מדינת ישראל

נגד

יעקב בוסקילה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[07.05.2018]

לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

ע"י בא כוחו עו"ד גולדמן

ע"י בא כוחו עו"ד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשורה של עבירות הכוללות נהיגה תוך סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות), נהיגה בחוסר זהירות, אי עצירת רכב במקום התאונה, אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, אי מסירת פרטים בתאונה עם נפגעים, אי הודעה למשטרה על התאונה - עבירות על תקנות 21, 40 (ג) ו-144(א) לתקנות התעבורה התשכ"א 1961 (להלן: "התקנות") כן הורשע בעבירה שגרמה לחבלות של ממש, עבירה על סעי' 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, נהג הנאשם ביום 25.9.16 שעה 21:15 לערך, מונית מספר ***** בכביש 1 סמוך למחלף קיבוץ גליות בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, סטה שמאלה וחסם את דרכה של רוכבת אופנוע אשר ניסתה לבלום אך נוצר מגע בין כלי הרכב ורוכבת האופנוע איבדה שליטה, נפלה והתגלגלה על הכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה רוכבת האופנוע חבלות של ממש כמפורט בסעי' 4 לכתב האישום. בכתב האישום צויין כי "על אף היות הנאשם מעורב בתאונה בה נחבל אדם לא עזב את המקום מבלי לתת עזרה לנפגעת, מבלי למסור פרטים ומבלי לדווח למשורה על קרות התאונה". ככל הנראה מדובר בטעות סופר בסעיף 5 לכתב האישום שכן הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם מודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום לרבות תקנה 144 (א) על חלופותיה.

ביום 14.8.17 כפרה ב"כ הנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

ביום 27.12.17 וביום 18.1.17 התקיימו דיוני הוכחות במסגרתם העידו מטעם התביעה שוטר ובוחן תנועה והתיק נקבע להמשך שמיעת ראיות.

ביום 11.2.18 חזר בו הנאשם מכפירתו והצדדים הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש אשר הוצג בפני כב' השופטת אדרי בו ביום.

במסגרת ההסדר עתרו הצדדים ל-8 חודשי פסילה בפועל, 120 שעות של"צ, 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

באשר לרכיב הפסילה בפועל, הסכימו הצדדים כי 8 חודשי פסילה ירוצו כדלקמן: חודשיים ירוצו על כל רכב ויתרת הפסילה תסווג כך שלנאשם תותר נהיגה במונית.

לשאלת בית המשפט בדיון אשר התקיים ביום 6.5.18, הסבירו הצדדים כי להסדר הגיעו בהמלצת בית משפט אשר שמע ראיות בתיק. עוד קבע בית המשפט בהחלטתו מיום 11.2.18 כי הנאשם יחל לרצות את הפסילה במתווה המוסכם עוד באותו יום.

ב"כ המאשימה שוחחה עם הרוכבת המעורבת אשר נחבלה חבלות של ממש, מדובר באשה בת 31, אשר עברה 5 ניתוחים, היו לה שברים ביד והיא אושפזה כחודשיים בבית חולים, הייתה בשיקום ועודנה מטופלת בפיזיותרפיה ופסיכותרפיה. לדברי ב"כ המאשימה המעורבת הודיעה כי אין לה עמדה לעניין העונש והותירה לשיקול דעת בית משפט.

הצדדים ביקשו לכבד את הסדר הטיעון אשר לדבריהם נעוץ בכשלים ראייתיים כבדי משקל.

לטעמי מדובר בהסדר טיעון מקל נוכח תוצאות התאונה והחבלות אשר נגרמו למתלוננת וכן לאור העובדה שהנאשם הודה והורשע בעזיבת מקום תאונה מבלי להושיט עזרה ולמסור פרטים ואף לא הודיע למשטרה על קרות התאונה. "ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון...בית המשפט ישווה לנגד עיניו, בין היתר, את המגמה העקרונית לעידוד הסדרי טיעון" (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 25.12.02, בסע' 18 ובסע' 24 לפסה"ד, (להלן: "פס"ד פלוני"), וראו גם ע"פ 3068/10 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 01.11.10).

גם לאחר כניסתו לתוקף של מנגנון הבניית שיקול הדעת בענישה, להסדרי הטיעון שמור מעמד חשוב וחיוני בקביעת העונש שיוטל בסופו של ההליך, ועל בתי המשפט לשאוף לכבדם (ע"פ 5845/14, אסט נ' מדינת ישראל (20.04.2016) (להלן: "פס"ד אסט")). עם זאת, בתיקון שנועד להסדיר את תהליך הבניית שיקול הדעת בענישה, אין הוראה מפורשת באשר לקביעת מתחם הענישה במסגרת הסדר טיעון הכולל רכיב של ענישה מוסכמת.

אינני רואה להידרש למתחם ענישה לפי שהשיקולים התומכים בגיבוש הסדרי טיעון אינם חופפים בהכרח לשיקולי הענישה אותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום האחידות בענישה. למעשה, מדובר בשתי מערכות שיקולים שונות זו מזו העשויות להולך, במקרים מסוימים, למסקנות שונות באשר לעונש הראוי. [ראו לענין זה ע"פ 8109/15 אביטן נ' מדינת ישראל (09.06.2016) וע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל ופלוני (08.09.16)]. הנאשם נוהג משנת 1978 ולחובתו 41 הרשעות קודמות. הרשעה אחרונה משנת 2016. ביום 11.2.18 קבעה כב' השופטת אדרי בסע' 5 להחלטתה כי הנאשם פסול ל-8 חודשים כך שחודשיים פסול לנהיגה על כל רכב ואילו יתרת תקופת הפסילה תסווג כך שיתאפשר לנאשם לנהוג על מונית בעלת כובע 13355. הפסילה החלה באותו יום והמזכירות הפיקה אישור הפקדה בהתאם. בפועל הנאשם סיים לרצות חודשיים פסילה בפועל על כל רכב ובהתאם לאישור הפקדה אשר ניתן לו הוא פסול לנהיגה אולם רשאי לנהוג על מונית בעלת כובע מספר 13355. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר מתפרנס מעבודתו כנהג מונית, את ותק עברו התעבורתי, את העובדה שבמהלך שמיעת ראיות בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה, והוא אף החל בריצוי עונשו ביום 11.2.18 בהתאם להסדר אליו הגיעו הצדדים, אכבד את הסדר הטיעון. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתשלום אחד עד ולא יאוחר מיום 6.8.18.

ב. הנני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים. 2 חודשים ראשונים יפסל הנאשם מלנהוג או מהחזיק ברישיון נהיגה על כל סוג רכב ויתרת תקופת הפסילה תסווג כך שלנאשם יתאפשר לנהוג במונית כובע מספר 13355. תחילת הפסילה מיום 11.2.18.

אין צורך בהפקדת רישיון אשר הופקד ביום 11.2.18 ובהתאם הופק אישור הפקדה.

ד. הנאשם ירצה 120 שעות של"צ בהתאם לתוכנית אשר גובשה על ידי שירות המבחן בבית חולים רעות בתל-אביב בתפקיד סיוע בניוד חולים, זאת במועד שייקבע ע"י שירות המבחן. הפיקוח על ביצוע של"צ יעשה על ידי שירות המבחן.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר תכנית השל"צ אהיה רשאית לשוב ולגזור דינו מחדש. הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ח, 07 מאי 2018, במעמד הנוכחים.